Задзвеніли вечори і ранки
В березневій, весновійній млі…
У закрижаній прозорій шклянці
Незчисленні зорі зацвіли.

Я виходжу на дзвінке подвір’я,
Сад чорніє… О прийди, прийди!
Через темно-голубе безмір’я
Покажи за піснею сліди.

Повз вікно проходила, співала,
Підківками ще дзвенять стежки…
Тільки вітру завивало
Сповило дерева і зірки.

Я покину мій будинок чорний,
Біле ліжко, жовті лямпи дум.
Ти мою долонями огорнеш
Неспокійну голову в саду.